

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Щиро вітаю вас із світлим святом Великодня!
Для українського народу Великдень має особливе значення. У цей день ми наповнюємо свої серця милосердям, добрими помислами, любов'ю до ближнього і непохитною вірою в духовне відродження кожної людини.

Радість Воскресіння дарує нам надію й віру, з якими ми дивимося у майбутнє, спонукає до єдності задля спільного блага. Єдність, яка заснована на віковичних християнських моральних цінностях, буде згуртовувати всіх нас на нашому спільному шляху. Будемо молитися, щоб Господь послав на нашу українську землю благодатний мир.

Від усього серця бажаю вам, шановні колеги, міцного здоров'я, благополуччя, гарного настрою, миру й злагоди. Нехай це чудове свято принесе любов та світло у ваші родини, щирість та добро у взаємини! А серце кожної людини наповнюється радістю і світлом!

Божої вам благодаті та душевної величі.
Христос воскрес!

Від імені Президії Львівської обласної організації професійної спілки працівників охорони здоров'я України

Юрій БІЛИЙ

І ЗА МЕДИЧНІ ПРАВА ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВЮЛЕТЕНЬ

№ 4-5
(224-225),
квітень-травень,
2021 р.
ОБЛАСНИЙ КОМПІТЕТ

Львівська обласна організація професійної спілки працівників охорони здоров'я України

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

2 травня усі християнські церкви світу відзначають Великдень – свято Воскресіння Господнього, яке є головним для християн.

За писаннями Христове Воскресіння відбулося дуже рано в неділю, третього дня після смерті Сина Божого. Звідси існує дуже давній звичай, який нагадує, що пасхальний піст закінчується в суботу вночі і воскресні торжества починаються опівночі або на світанку, як власне і саме богослужіння.

Великодні торжества розпочинаються обходом довкола церкви під звуки дзвонів. Цей обхід є символом ходу жінок-мироносиць в неділю вранці до Господнього гробу. Після обходу, перед зачиненими дверима церкви, наче перед запечатаним Божим гробом, починається воскресна Утрєня. Тут перший раз чуємо радісно: «Христос воскрес! Воістину воскрес!».

Великдень багатий різноманітними народними звичаями. На Великодні свята, як і на Різдвяні, повинна зібратися вся родина, адже це – «Великий День». Великодній сніданок традиційно розпочинається молитвою. Після молитви батько родини бере свячене яйце і ділить його на стільки частин, скільки присутніх за столом (залишаючи окремо на тарілці і для померлих з родини), зі словами благословення роздає

яєчко і промовляє: «Щоб на ті свята нас Всевишній поблагословив щастям і добрим здоров'ям на довгі літа. Дай, Боже, ці свята щасливо відсвяткувати і других дочекати. «Христос воскрес!» – «Воістину воскрес!» – відповідають усі присутні за святковим столом.

Звичай на Великдень розпочинати святкування яйцем побутує в Україні з давніх-давен, адже яйце символізує зародок нового життя. У християнстві воно є символом Христового Воскресіння, бо як із мертвої шкаралупи яйця народжується нове життя, так і Христос вийшов із гробу до Нового Життя. Після свяченого яйця всі їдять паску й усе, що приготували на свято.

Писанки і крашанки ще до християнства були символами Воскресіння. А малюнки, які зображують на них є оберегами, несуть побажання добра, злагоди, здоров'я та достатку в родину.

Великдень – це також час поминання покійних. Рідні приходять на могили померлих, згадують добрими словами, а також просять у них прощення, залишають на могилах яйце і великодній хліб.

Ці та інші звичаї Великодня походять ще з дохристиянських часів, коли народ відзначав свято народження нового Сонця і воскресіння

Природи. Християнська релігія багато з прадавніх народних звичаїв присвоїла собі, надала їм християнського звучання, бо викоринити язичницькі традиції так і не змогла. Донині українці випікають великодній хліб, подібний на Сонце, пишуть писанки, водять гаївки, поминають пращурів, які відійшли у долину спочилих. Бо так було, так є і так буде ще дуже довго.

Великодні прикмети

- Коли на Великдень ясно світить сонце, то через три дні падатиме дощ.
- Коли на Великдень дощ або хмарно, буде врожай.
- Коли на Великдень спить господар, то виляже пшениця...

Програма розвитку ООН інформує

Як в Україні дбають за медиків

Програма розвитку ООН (ПРООН) в Україні вивчала вплив COVID-19 на працівників охорони здоров'я в Україні.

Нещодавно ПРООН оприлюднила інформаційну записку, яка містить рекомендації для Уряду і місцевих органів влади. У ній наводиться інформація та дані станом на 14 лютого 2021 року. У документі сказано: «Працівники охорони здоров'я в Україні отримують низьку заробітну плату, яка нижча за національний середній показник. У багатьох випадках працівники охорони здоров'я, особливо на середньому й молодшому рівнях, отримують мінімальну заробітну плату, яка не забезпечує їм та їхнім сім'ям задовільного рівня життя.

У 2020 році кількість кадрів у сфері охорони здоров'я в Україні зменшилася на 5%.

Тимчасові доплати частково виправили ситуацію для деяких працівників, проте вони викликали занепокоєння через брак гарантій оплати праці, прозорості, підзвітності, різної винагороди за працю рівної цінності, подальшого посилення гендерного розриву в оплаті праці, йдеться в дослідженні.

У ПРООН також звернули увагу на недостатню кількість якісних засобів індивідуального захисту та засобів дезінфекції, особливо в сільських і постраждалих від конфлікту районах. Інших механізмів запобігання та контролю (інженерно-технічні заходи, адміністративний контроль) іноді бракує, йдеться в інформаційній записці.

Також в організації відзначили брак послуг з охорони

Середня зарплата в секторі охорони здоров'я – значно нижча за середню зарплату в Україні, а працівники часто отримують мінімальну зарплату.

психічного здоров'я та психосоціальної підтримки, брак соціальних послуг для працівників охорони здоров'я з домашніми зобов'язаннями з догляду, гендерно зумовлене насильство на робочому місці, довші робочі години та частіші робочі зміни, брак денного, щотижневого, річного відпочинку, брак належним чином облаштованих кімнат відпочинку.

Серед працівників охорони здоров'я в Україні загалом було зареєстровано 62 453 випадки зараження (52 754 жінки, 9 699 чоловіків), також зафіксовано 559 летальних випадків (377 жінок, 182 чоловіки).

У доповіді зазначено, що збільшене навантаження часто було зумовлене дефіцитом кадрів (особливо на сході України).

В інформаційній записці наголошується, що COVID-19 було додано до списку професійних захворювань, однак потрібне розслідування для доведення зв'язку з роботою. У ПРООН повідомили, що розслідування були завершені лише в чверті випадків заражень, стосовно яких надійшли повідомлення, а в трьох четвертих випадків зараження працівників охорони здоров'я не були визнані такими, що пов'язані з роботою.

За даними ПРООН, станом на грудень 2020 року в Україні було 735 тис. працівників охорони здоров'я, з яких 83% – жінки. Водночас частка всіх державних витрат на охорону здоров'я в Україні – нижча за середній показник ВООЗ у Європі (3% ВВП у 2019), а прямі витрати приватних домогосподарств – вищі за середній показник ВООЗ у Європі (46% в Україні і 27% в Європі).

Під час підготовки інформаційної записки було проведено 66 інтерв'ю з працівниками сфери охорони здоров'я (жовтень 2020-го – початок лютого 2021-го). Крім того, проводилися зустрічі з лідерами профспілок та аналіз урядових даних.

Більше читайте за посиланням
https://www.ohchr.org/Documents/Countries/UA/Ukraine_COVID-19_HR_impact_UA.pdf